

- зменшення чисельності працівників, за допомогою автоматизації процесів, відсутності торговельних площ, до також потрібен персонал, суміщення професій, до прикладу менеджера і маркетолога, логіста і пакувальника;
- пришвидшення продажу продукції або послуг за рахунок цілеспрямованого охоплення потенційних покупців засобами електронної комерції (маркетинг);
- розвиток компанії за рахунок реалізації нових товарів або сфери надання послуг із залученням ідей зі всього світу за допомогою мережі інтернет;
- швидкий та зручний зв'язок із покупцями, щодо замовлення, проведення акцій, уточнення інформації, проведення перемовин;
- ефективне використання ресурсів на маркетингові засоби за допомогою якісної сегментації потенційних споживачів;
- можливість ведення підприємницької діяльності будь-якого дня тижня;
- рівність умов доступу до ринку як для великих корпорацій, так і для невеликих підприємств;
- збільшення довіри покупців та створення іміджу компанії за рахунок хорошого сервісу продажу якісної, перевіреної продукції або ж надання послуг.

Тому, можна стверджувати, що електронна комерція та безпосередньо ведення власного бізнесу через мережу інтернет є перспективним напрямком діяльності, котре зумовлене: збільшенням зацікавленості та довіри українців щодо здійснення покупок онлайн, наявності істотної вигоди як для покупців так і для продавців, легкості та відносно невеликих витрат для ведення діяльності, спрощену систему оподаткування, фактичну відсутність корупції та відкритість всієї системи.

Циб Каріна

студент, кафедра міжнародної торгівлі та права, 4 група, 2 курс
Київський національний торговельно-економічний університет,
м. Київ, Україна

Karina Tsyb

Student of the Department of International Trade and Law, 4 group, 2nd year, of the
Kyiv National University of Trade and Economics,
Kyiv, Ukraine

Науковий керівник: **Жук Олена Сергіївна**

к.е.н, асистент кафедри економіки та фінансів підприємства
Київський Національний Торговельно-Економічний Університет,
м. Київ, Україна

Scientific supervisor: **Olena Zhuk**

Candidate of Economic Sciences,
Assistant of the Department of Economics and Business Finance of the
Kyiv National University of Trade and Economics,
Kyiv, Ukraine

ЦИФРОВА МОДЕРНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ DIGITAL MODERNIZATION OF UKRAINIAN SOCIETY IN MODERN CONDITIONS

У даній роботі розглянуті основні показники впливу глобальної цифрової культури на розвиток соціуму та суспільства сьогодення.

Метою роботи є саме окреслення ключових проблем, що стоять на перешкоді впровадження в українське суспільство цифрових технологій та глобальних інформаційних магістралей, що дозволило б підвищити конкурентоспроможність культури, освіти, науки, економіки та виробництва в Україні.

Невпинні зміни в цифрових технологіях вимагають від України розробку нових інноваційних стратегій для інтеграції в актуальні світові процеси. Запровадження «Концепцію розвитку електронного врядування в Україні-2020» [1] було розпочато, ще в далекому 2003 році. З того часу в нашій країні відбувся ряд кількісних та якісних змін, а саме: у нас з'явилося 3G покриття, відкрилися численні ІТ-кластери, сучасні ЦНАПи, відкриті бази даних.

В першу чергу мова йде про глобалізаційні процеси, які вимагають щоб наша країна не відставала від світових тенденцій. Йдеться не лише про те, щоб бути успішним учасником глобалізації, використовувати її можливості для розвитку, а й про те, щоб не менш успішно відбувалася глокалізація всього українського суспільства: модернізація та інтеграція в глобальні процеси, коли можливостями доступу до світових інтелектуальних обмінів здатні користуватися різні соціальні прошарки населення.

Завдяки цифровим телекомунікаціям стають можливими принципи «поліфонічної», «безперервної», «перманентної» трансляції, коли постійні потоки повідомлень про ті чи інші процеси набувають статусу окремої «гіперреальності», тобто окремого цифрового світу. Швидкими темпами відбувається процес формування як віртуальних спільнот і віртуальних соціальних груп, так і формування вже цілком відмінних від попередніх «цифрових» поколінь, які в межах своєї національної мови виробили власний сленг, власні поняття, аббревіатури, а також способи мислення і навіть відповідну етику та цінності. Це не лише різні мови й світогляди, а й різні форми соціалізації та соціальної поведінки, зокрема й на побутовому рівні. Так зване «цифрове» покоління, незалежно від віку, статі, мови, культури, легко знаходить мову зі своїми ровесниками чи однодумцями з інших країн, фактично не відчуючи цивілізаційних та культурних бар'єрів. Оперативні системи комунікації та сповіщення (передусім – соціальні мережі) дозволяють їм виробляти певною мірою одну з форм громадянського політичного солідаризму й однакове критичне розуміння процесів у планетарному масштабі.

«Цифрова» модернізація українського суспільства має передбачати низку важливих аспектів [2]:

- розширення «цифрової» грамотності громадян;
- розвиток когнітивних можливостей «віртуальних» шкіл, ліцеїв, університетів, науково-культурних закладів;
- активізація зусиль щодо формування української глобальної цифрової бібліотеки та надання можливості безкоштовного користування нею громадянам;
- зростання і поширення відкритих освітніх ресурсів із безкоштовними навчально-тестовими програмами;
- «цифрова» модернізація мережі українських кінотеатрів та закладів культури;
- популяризація культурно-гуманітарної ідеї про необхідність позитивної освіти, зокрема за допомогою цифрового контенту.

Як висновок можна зазначити, що інформаційний розвиток сучасності проголошує появу нового суспільства, яке виникає завдяки поширенню мереж. Цифрова культура є матрицею цих процесів, котра за своєю гнучкістю, операційністю та мобільністю виявляється значно ефективнішою за моделі системного бачення та відповідної організації економічних процесів. Тому масштабна інтеграція в цифрову культуру українського суспільства на його різних соціальних рівнях лише посилить ділову активність, зростання соціального капіталу, сприятиме підвищенню конкурентоспроможності національної освіти і науки.

Перелік використаних джерел:

1. Концепція-2020: Як побудувати інформаційне суспільство в Україні [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.pravda.com.ua/columns/2017/10/31/7160084/>
2. КОНЦЕПЦІЯ розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80#n13>